

ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYE GİRMEYEN KAYBEDECEK

Aydınlık Dergisi, 3 Aralık 1994

Yıldırım Koç

İnsanlar ve sınıflar, güçleri ile orantılı hak elde ederler. "Hak verilmez, alınır." Alınmış hakların ise her gün yeniden kazanılması gerekir. "Verilmiş hak geri alınmaz" sözü son derece yanlıştır. Hele hele enflasyon gibi bir soygun mekanizmasının yürürlükte olduğu ülke ve dönemlerde, elindekini koruyabilmek sürekli bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır.

İşsizliğin az ve özellikle nitelikli işgücünün kısıtlı olduğu dönemlerde, özellikle eğitilmiş işgücü, sattığı malın kıtlığından kaynaklanan bir güçle, mücadelesiz hak alabiliyordu. Bugün bu olanaklı değildir. Kamu çalışanları sendikaları bu gereksinimin bir sonucu olarak doğmuştur. Kamu çalışanları sendikalarının konfederasyonlaşma girişimleri de son derece önemli ve yalnızca kendilerine değil, aynı zamanda Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketine önemli katkılarda bulunacak bir adımdır.

Ülkemizde siyasal partilerin bazı kamu işyerlerindeki (arpalıklardaki) uzantılarının rahat yaşadığı dönem de kapanmaktadır. Yapay proletarya hızla küçülmektedir.

5 Nisan İstikrar Programı, ekonomik bunalım ve "sosyalizm doğrultusunda Sovyet modelinin çöktüğü" koşullarda, sermayenin en temel hak ve özgürlüklere yönelik saldırısıdır.

Ancak bu saldırı, örgütlü bir direnişle, en geniş kesimlerin meşru kitle eylemleri ile geriletilebilir.

Sendikalar ve işçiler, özellikle Kırşehir, Karabük ve Zonguldak bölgelerinde, halkla tam bir bütünleşme içinde, kapatmalara karşı direndi. 5 Nisan İstikrar Programında kapatılması öngörülen çok sayıda işletmeden bugüne kadar yalnızca Etibank Kuzeybatı Anadolu Krom İşletmesi (Kütahya) kapatılabildi. Kardemir ve Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun kapatılmasının ertelendiği açıklandı.

Hükümet, 1994 yılında hızla bir özelleştirme gerçekleştireceği umudu ve beklentisi içindeydi. Sendikaların bu doğrultuda etkili eylemleri olmadı. Ancak bu konuyu en fazla gündeme getiren toplumsal örgütler yine de sendikalardı. 1993 yılında toplam 547 milyon dolarlık özelleştirme yapılmıştı. 1994 yılının ilk 9 ayındaki özelleştirme geliri ise 410 milyon dolarla sınırlı kaldı.

Hükümet, 4 Haziran 1994 günü TÜRK-İŞ'e kamu kesimi toplu sözleşmelerinin 4. dilim zammını vermeyeceğini bildirdi. Kabul edilmedi. Hükümet, toplu sözleşme zammının üç aylık bölümünün devlete bağışlanmasını istedi. Kabul edilmedi. Hükümet, enflasyon oranındaki zam yerine yüzde 6 oranında zam teklif etti. Kabul edilmedi. 20 Temmuz Genel Eylemi gerçekleştirildi. Eylemin gücü, Hükümeti toplu sözleşme hükmünü uygulamaya ikna etti. Ancak, bu nitelikteki bir günlük eylemlerde belirleyici işkolları olan enerji, telekomünikasyon ve bankacılık sektörlerinde eylemin başarısız kalması, zammın zamanında alınmasına olanak bırakmadı. Ayrıca, uçakların uçması, trenlerin ve belediye otobüslerinin çalışması da, kamuoyunda genel eylemin başarısı konusunda kuşkular yarattı.

Buna karşılık, 12 aylık enflasyonun yüzde 120 düzeyinde olduğu bir dönemde, 1994 yılında memurların gelirleri toplam yüzde 60,9, memur emeklilerinin gelirleri yüzde 60,4, işçi emeklilerinin gelirleri yüzde 61 ve Bağ-Kur emeklilerinin gelirleri yüzde 61,9 oranında arttı. Asgari ücret ise, bir ay gecikmeli olarak, yüzde 67 düzeyinde artırıldı.

Hükümet, 1995 Mali Yılı Bütçe Kanunu Tasarısını da 5 Nisan İstikrar Programı'nın mantığı ile hazırladı. Ancak 26 Kasım 1994 günü Ankara'da TÜRK-İŞ'in öncülüğünde ve Demokrasi

Platformu'nun desteğinde gerçekleştirilen Büyük Yürüyüş ve 25 Kasım 1994 günü bütün illerde DYP ve SHP il örgütlerinin topluca ziyaret ve protesto edilmesi, 1995 Mali Yılı Bütçe Kanunu Tasarısı ile gaspedilmek istenilen haklara dokunulmasını engelledi.

Görüldüğü gibi, 5 Nisan İstikrar Programını örgütlü mücadeleyle ve güç oranında geriletmek mümkündür. Bu koşullarda, yalnızca örgütlü bir biçimde kitle eylemlerine girebilecek olanlar haklarını koruyabileceklerdir.

Örgütlü gücümüze, önümüzdeki dönemde yaşayabilmek için gereksinim duyacağız. Örgütlü gücümüzü zayıflatacak her türlü zaaf ve bölücülük ise, varlığımızı tehlikeye sokacak bir tehdittir. Gün, kendi saflarımızda en geniş hoşgörü ve sınıf kardeşliği temelinde, demokrasiyi ve hak ve özgürlüklerimizi koruma ve geliştirme için örgütlenme günüdür.